Fișă de lucru

Clasa a XI-a (liceu și șam)

Prof. Ciubotaru Rodica, Colegiul de Industrie Alimentară

„Elena Doamna”, Galați

I. Citește aprecierea pe care i-o făcuse Titu Maiorescu lui M. Eminescu încă din 1872 în studiul sau **Directia nouă în poezia și proza română:**

Cu totul osebit în felul sau, om al timpului modern, deocamdată blazat în cuget, iubitor de antiteze cam exagerate, reflexiv mai peste marginile iertate, până acum așa de puțin format, încât ne vine greu să-l citățm îndată după Alecsandri, dar în fine poet, poet în toată puterea cuvântului, este domnul Mihai Eminescu. De la domnia sa cunoaștem mai multe poezii publicate în ***Convorbiri literare****, care toate au particularitățile prezentate mai sus, însă au și farmecul limbajului (semnul celor aleși), o concepție înaltă și pe lângă aceste (lucru rar între ai noștri) iubirea și înțelegerea artei antice.*

***ș*i**

concluziile lui Titu Maiorescu concretizate în studiul **Eminescu și poeziile lui** - 1889: *Acesta a fost Eminescu, aceasta este opera lui. Pe cât se poate omenește prevedea, literatura poetică română va începe secolul al XX-lea sub auspiciile geniului lui și sub forma limbei naționale, care și-a găsit în poetul Eminescu cea mai frumoasă înfăptuire până astăzi, va fi punctul de plecare pentru toată dezvoltarea viitoare a vestmântului cugetării românești.*

Redactează răspunsuri la următoarele cerințe:

1. Identifică trăsături ale creației eminesciene pornind de la primul fragment. 10 puncte
2. Ce trăsături ale personalității eminesciene sunt surprinse de criticul literar? 10 puncte
3. Compară primul text cu cel de-al doilea. S-au schimbat aprecierile lui Maiorescu ? Argumentează răspunsul. 10 puncte

4. Menționează cel puțin câte o afirmație din fiecare fragment, care ți se pare ilustrativă pentru personalitatea eminesciană. Motivează alegerea. 10 puncte
5. Poți numi un alt critic literar interesat de opera eminesciană? 10 puncte

II. (Re)citește textul următor:

Între ziduri, printre arbori ce se scutură de floare,
Cum revarsă luna plină liniştita ei splendoare!
Şi din noaptea amintirii mii de doruri ea ne scoate;
Amorţită li-i durerea, le simţim ca-n vis pe toate,
Căci în propria-ne lume ea deschide poarta-ntrării
Şi ridică mii de umbre după stinsul lumânării...
Mii pustiuri scânteiază sub lumina ta fecioară,
Şi câţi codri-ascund în umbră strălucire de izvoară!
Peste câte mii de valuri stăpânirea ta străbate,
Când pluteşti pe mişcătoarea mărilor singurătate,
Şi pe toţi ce-n astă lume sunt supuşi puterii sorţii
Deopotrivă-i stăpâneşte raza ta şi geniul morţii!

(M. Eminescu - *Scrisoarea I)*

Pornind de la textul reprodus, redactează răspunsuri pentru fiecare dintre următoarele cerințe:

1. Selectează, din text, patru termeni din câmpul semantic al spațiului terestru. 5 puncte
2. Identifică două motive literare romntice, care se regăsesc în fragmentul dat. 5 puncte
3. Menționează două sensuri poetice ale imaginii lunii, în textul selectat. 10 puncte
4. Explică rolul stilistic al utilizării punctelor de suspensie și a semnelor exclamării, în textul dat. 10 puncte
5. Comentează în 60-100 de cuvinte textul de mai sus, prin evidențierea relației dintre ideea poetică și mijloacele artistice. 10 puncte

NB. Toate subiectele sunt obligatorii.
Se vor acorda 10 puncte din oficiu.